

(Akty přijaté podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii)

ROZHODNUTÍ RADY 2006/560/SVV

ze dne 24. července 2006,

kterým se mění rozhodnutí 2003/170/SVV o společném využívání styčných důstojníků vyslaných do zahraničí donucovacími orgány členských států

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 30 odst. 1 písm. a), b) a c), čl. 30 odst. 2 písm. c) a čl. 34 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na podnět Spojeného království Velké Británie a Severního Irska ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Po vyhodnocení provádění rozhodnutí Rady 2003/170/SVV ze dne 27. února 2003 o společném využívání styčných důstojníků vyslaných do zahraničí donucovacími orgány členských států ⁽³⁾ by měla být některá ustanovení uvedeného rozhodnutí změněna s ohledem na stávající praxi členských států při využívání styčných důstojníků Europolu vyslaných do zahraničí s cílem podávat informace v souladu s úmluvou o Europolu ⁽⁴⁾.

(2) Toto pozměňující rozhodnutí poskytuje vhodnou příležitost změnit ustanovení týkající se setkání styčných důstojníků tak, aby bylo uvedeno do souladu se stávající praxí, podle které se určitému členskému státu, často označovanému jako „vedoucí stát“, svěřuje odpovědnost za koordinaci spolupráce EU v konkrétní zemi nebo regionu, k níž patří i podávání podnětů k setkání styčných důstojníků,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Rozhodnutí 2003/170/SVV se mění takto:

⁽¹⁾ Úř. věst. C 188, 2.8.2005, s. 19.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 17. března 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 67, 12.3.2003, s. 27.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 2.

1. V čl. 1 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V tomto rozhodnutí se „styčným důstojníkem Europolu“ rozumí zaměstnanec Europolu vyslaný do zahraničí do jedné nebo více třetích zemí nebo do mezinárodních organizací, aby posílil spolupráci mezi orgány v těchto zemích nebo organizacích a Eupolem s cílem podporovat členské státy, zejména styčné důstojníky vyslané do zahraničí donucovacími orgány členských států, v boji proti závažným formám mezinárodní trestné činnosti, zejména prostřednictvím výměny informací.“

2. V čl. 1 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny úkoly Europolu a styčných důstojníků Europolu v rámci úmluvy o Europolu, pravidel stanovených pro její provádění a dohod o spolupráci uzavřených mezi Eupolem a dotyčnou třetí zemí nebo mezinárodní organizací.“

3. V článku 3 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Generální sekretariát vypracuje každoroční přehled týkající se vysílání styčných důstojníků členskými státy, včetně jejich působností a všech dohod o spolupráci mezi členskými státy při vysílání styčných důstojníků; tento přehled je zasílán členským státům, Komisi a Europolu. V tomto přehledu se uvede seznam členských států, kterým byla se souhlasem jiných členských států prostřednictvím koordinace ve strukturách Rady svěřena zodpovědnost za koordinaci spolupráce EU v konkrétní zemi nebo regionu podle čl. 4 odst. 1. Uvedou se v něm rovněž údaje o styčných důstojnících Europolu vyslaných do třetích zemí nebo mezinárodních organizací.“

4. V čl. 4 odst. 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„Taková setkání se mohou rovněž konat po konzultaci s předsedajícím členským státem na podnět jakéhokoli jiného členského státu a zejména těch členských států, kterým byla svěřena zodpovědnost za koordinaci spolupráce EU v konkrétní zemi nebo regionu.“

5. V čl. 8 odst. 2 se doplňuje nová věta, která zní:

„Členské státy rovněž zajistí, aby informace podle čl. 2 odst. 2 byly vyměňovány s Europolem v souladu s úmluvou o Europolu.“

6. V článku 8 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„3. V souladu s vnitrostátním právem a úmluvou o Europolu mohou členské státy požádat Europol o využití styčných důstojníků Europolu vyslaných do třetích zemí nebo mezinárodních organizací za účelem výměny důležitých informací v souladu s dohodami o spolupráci uzavřenými mezi Europolem a dotyčnou třetí zemí nebo organizací. Žádosti se předávají Europolu prostřednictvím národních jednotek členských zemí v souladu s úmluvou o Europolu.

4. Europol zajistí, aby mu jeho styční důstojníci vyslaní do třetích zemí a mezinárodních organizací podávali informace týkající se závažného ohrožení členských států trestnými činy, které spadají do pravomoci Europolu podle

úmluvy o Europolu. Tyto informace se sdělují příslušným orgánům dotyčných členských států prostřednictvím národních jednotek v souladu s úmluvou o Europolu.“

Článek 2

Toto rozhodnutí se vztahuje na Gibraltar.

Článek 3

Toto rozhodnutí nabývá účinku patnáctým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 24. července 2006.

Za Radu

předseda

K. RAJAMÄKI